

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3434 *Reial decret llei 6/2020, de 10 de març, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en l'àmbit econòmic i per a la protecció de la salut pública.*

I

El present Reial decret llei adopta un conjunt de mesures de caràcter urgent adreçades a dos àmbits específics, l'econòmic i la salut pública, que en aquest moment demanen una resposta immediata.

En particular, es modifiquen la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, i el Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

La Llei 1/2013, de 14 de maig, va ser aprovada amb l'objecte d'atendre les circumstàncies excepcionals derivades de la crisi econòmica i financera, que va produir que nombroses persones que van contractar un préstec hipotecari per a l'adquisició de la seva residència habitual van tenir dificultats per afrontar les seves obligacions. Una de les mesures que preveu la Llei va ser la suspensió dels llançaments que afectaven les persones en una situació d'especial vulnerabilitat.

Tot i que ja han transcorregut gairebé set anys des que es va aprovar la Llei 1/2013, de 14 de maig, i es van suspendre per primera vegada els llançaments sobre residències habituals de col·lectius especialment vulnerables, molts deutors i les seves famílies es continuen trobant en una situació d'especial vulnerabilitat.

Per això, resulta d'extraordinària necessitat des del punt de vista econòmic, social i conjuntural ampliar el termini de suspensió dels llançaments quatre anys més, fins al maig de l'any 2024, i ajustar el concepte de col·lectiu vulnerable perquè es protegeixi deutors que, tot i trobar-se en una situació d'especial vulnerabilitat, no eren beneficiaris fins a aquest moment de la suspensió.

D'aquesta manera, qualsevol procés judicial d'execució hipotecària o venda extrajudicial pel qual s'adjudiqui la residència habitual de persones que pertanyen a determinats col·lectius queda afectat per aquesta mesura. Així, la Llei 1/2013, de 14 de maig, impedeix que es procedeixi al llançament que culminaria amb el desallotjament de persones vulnerables, sense alterar el procediment d'execució hipotecària.

La suspensió dels llançaments beneficia les persones que es troben dins d'una situació d'especial vulnerabilitat i que pel motiu esmentat requereixen una especial protecció, de conformitat amb l'article 1 de la Llei 1/2013, de 14 de maig. Aquestes persones són, amb la norma actualment en vigor, les que pertanyen a famílies nombroses, famílies monoparentals amb fills a càrrec o de les quals formi part un menor d'edat, famílies en què algun dels seus membres tingui reconegut un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapaciti acreditadament de manera permanent per exercir una activitat laboral, famílies en què el deutor hipotecari està en situació de desocupació, famílies en què convisquin una o més persones unides amb el titular de la hipoteca o el seu cònjuge per un vincle de parentiu fins al tercer grau de consanguinitat o afinitat, i que es trobin en situació personal de discapacitat, dependència o malaltia greu que els incapaciti acreditadament de manera temporal o permanent per exercir una activitat laboral i famílies en què hi hagi una víctima de violència de gènere. També es beneficia de la mesura esmentada el deutor de més de 60 anys.

A més, aquest Reial decret llei amplia el col·lectiu de possibles beneficiaris, d'una banda, perquè estableix entre els supòsits d'especial vulnerabilitat les famílies monoparentals encara que tinguin només un fill a càrrec i, d'altra banda, perquè incrementa

el límit d'ingrés màxim de la unitat familiar que serveix de referència per determinar la vulnerabilitat en termes de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples en funció del nombre de fills i de si és una família monoparental. La norma també estén la seva aplicació de manera que la suspensió produeix els seus efectes sigui qui sigui l'adjudicatari de l'habitatge, sigui aquesta persona física o bé jurídica, i no únicament quan s'hagi adjudicat al creditor, o a qualsevol persona que actuï pel seu compte, com ocorria fins a aquest moment.

II

També es modifica la Llei 9/2012, de 14 de novembre, pel que es refereix al règim jurídic de la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA (SAREB). Aquesta societat es va constituir l'any 2012 amb l'aprovació del Reial decret llei 24/2012, de 31 d'agost, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, posteriorment convalidat i substituït per la Llei 9/2012, de 14 de novembre, que ha estat desplegada pel Reial decret 1559/2012, de 15 de novembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de les societats de gestió d'actius. La SAREB es constitueix com una societat anònima que presenta determinades particularitats derivades del seu objecte social singular, que no és cap altre que el de la liquidació en les millors condicions possibles de la cartera d'actius que se li van transferir, i de l'interès públic derivat de la seva activitat. Totes dues finalitats donen lloc que la SAREB, si bé es regeix amb caràcter general per la normativa de les societats mercantils de capital, presenti necessàriament un règim jurídic especial en determinats aspectes que són imprescindibles per donar compliment al seu fi social.

Fins ara, la SAREB està complint el seu manament. A més, com a part de la seva responsabilitat social corporativa, la SAREB compta amb un programa de promoció d'habitatge social, amb un parc habilitat de 4.000 habitatges per a fins socials, que pretén ser ampliat i complementat a curt termini, la qual cosa es pot dur a terme sempre que la societat pugui seguir funcionant i exercint la seva activitat.

Als efectes de la continuació de la consecució dels seus objectius i amb la finalitat que la SAREB prossegueixi portant a terme la seva labor liquidatòria fonamental amb normalitat, és necessari complementar de manera urgent el règim jurídic previst per a aquesta societat mitjançant la modificació de la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, als efectes de la no aplicació del que preveu l'article 363.1.e) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. L'article 363.1.e) regula la dissolució per causa de reducció del patrimoni net a una quantitat inferior a la meitat del capital social. La necessitat de la no-aplicació d'aquesta causa de resolució a la SAREB ve exigida pel manament legal de desinversió en un termini determinat, i maximitzant la recuperació de valor de tots els actius que se li han transmès i que formen part del seu patrimoni net. Aquesta particularitat fa imprescindible adaptar al seu règim jurídic especial les causes de dissolució previstes amb caràcter general a les societats mercantils de capital que, per contraposició a la finalitat de la SAREB, duen a terme la seva activitat amb caràcter indefinit en el temps, aliè per tant al caràcter liquidador dels seus actius que presenta la finalitat última de la SAREB.

III

Aquest Reial decret llei modifica d'igual manera el Reial decret 84/2015, de 13 de febrer. Es modifica la disposició addicional quarta del Reial decret esmentat per ampliar el tipus d'entitats financeres ja constituïdes que poden sol·licitar la seva transformació en bancs. Amb la redacció actualment en vigor, es permet la transformació en banc de dos tipus d'entitats: les cooperatives de crèdit i els establiments financers de crèdit. Tanmateix, és fonamental ampliar les categories d'entitats financeres que poden sol·licitar la transformació.

En primer lloc, cal fer-ho per la incertesa derivada de la negociació i la possible falta d'acord que reguli les relacions entre la Unió Europea i el Regne Unit després del període transitori que venç el 31 de desembre de 2020. Aquesta eventualitat suposaria que les

entitats financeres haurien de modificar el seu model de negoci i iniciar el procés d'autorització per ampliar els seus negocis financers a Espanya. Dins d'aquestes necessitats, destaca la possibilitat de transformar-se en banc. En l'evolució del sector financer en els últims anys s'observa una mateixa tendència clara en diversos països: quan les entitats de pagament, de diner electrònic o les empreses de serveis d'inversió assolixen un mida determinada, opten per créixer i es transformen en bancs, la qual cosa els permet l'accés al finançament del banc central o al dels dipòsits del públic, a canvi d'uns requisits més exigents. En un context en què les entitats es plantegen les seves decisions de relocalització precisament per la sortida del Regne Unit de la Unió Europea, esdevé urgent i necessari eliminar el desavantatge competitiu que implica que les entitats estiguin abocades a l'adquisició de filials bancàries o a la reestructuració en lloc de la submissió a un procediment de transformació com ocorre a la resta de la Unió Europea. Cal assenyalar a més que encara que no és fins al desembre quan finalitza el període transitori de la sortida del Regne Unit de la Unió Europea, en la mesura que les decisions de localització s'executen al llarg de diversos mesos, resulta necessari emprendre aquesta reforma de manera immediata perquè les entitats tinguin temps suficient per emprendre la seva transformació.

En segon lloc, perquè aquesta impossibilitat de transformació en banc és una peculiaritat domèstica que no existeix a la resta d'estats membres de la Unió Europea i que llasta significativament la competitivitat del sistema financer espanyol. En efecte, en un context de mobilitat geogràfica creixent d'aquestes empreses, moltes de les quals estan valorant en l'actualitat el trasllat del seu domicili social a altres estats membres de la Unió Europea, l'existència d'un marc regulador cert i estable esdevé una condició absolutament imprescindible que determina les seves decisions d'inversió.

En tercer lloc, l'entrada en vigor d'un nou règim prudencial per a les empreses de servei d'inversió després de l'aprovació de la Directiva (UE) 2019/2034 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de novembre de 2019 i el Reglament (UE) 2019/2033 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de novembre de 2019, obliga a aplicar el règim prudencial de les entitats de crèdit o sol·licitar l'autorització com a entitat de crèdit quan se superin uns llindars determinats.

És necessari tenir en compte que l'ampliació del tipus d'entitats que es poden transformar en bancs ha de seguir comptant amb les garanties necessàries per assegurar que la transformació no lesiona de cap manera els drets i els interessos dels inversors, i que no posa en risc l'estabilitat del sistema financer espanyol. En primer lloc, perquè aquesta possibilitat s'estén a altres tipus d'entitats financeres que, pel seu règim jurídic, també estan en principi en condicions d'assumir l'exigent règim legal dels bancs. I en segon lloc, perquè, lògicament, les autoritats supervisores han de continuar autoritzant la transformació únicament si es compleixen tots els altres requisits legals i reglamentaris relatius a l'autorització aplicable en cada cas concret.

IV

Des que l'Organització Mundial de la Salut va declarar el passat mes de gener que la situació en relació amb la COVID-19 suposava una emergència de salut pública d'importància internacional, i com han començat a aparèixer els primers casos al nostre país, es fa necessari adoptar una sèrie de mesures que no es poden demorar per tal de garantir la protecció social dels treballadors que siguin baixa per aïllament i malaltia, així com per garantir el proveïment del material necessari en el nostre sistema nacional de salut.

En particular, d'una banda, amb la finalitat d'evitar la propagació de la malaltia i mantenir la protecció social dels treballadors per compte propi o d'altri, s'inclou que els períodes d'aïllament o contagi de les persones treballadores com a conseqüència del virus de la COVID-19 tenen la consideració de situació assimilada a accident de treball, als efectes de la prestació econòmica per incapacitat temporal del sistema de Seguretat Social.

D'altra banda, com a mesura per preveure casos de possibles desproveïments, la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, preveu en l'article quart.a) que quan un medicament o producte sanitari estigui afectat per dificultats excepcionals de proveïment i per garantir la seva millor distribució, l'Administració sanitària de l'Estat, temporalment, pot establir el subministrament centralitzat per l'Administració.

No obstant això, les dificultats excepcionals de proveïment que hi ha en el nostre sistema nacional de salut comporten que l'habilitació conferida a l'Estat per poder portar a terme el subministrament centralitzat de medicaments i productes sanitaris sigui insuficient per poder garantir el proveïment adequat del material necessari per a la prevenció de la COVID-19 en el nostre sistema nacional de salut, i és necessari estendre aquesta habilitació a altres productes necessaris per a la protecció de la salut que no tenen la naturalesa de producte sanitari, d'acord amb el que preveu el Reial decret 1591/2009, de 16 d'octubre, pel qual es regulen els productes sanitaris. Per això es fa necessari modificar la Llei orgànica esmentada.

V

Aquest Reial decret llei consta d'una part expositiva i una part dispositiva, i s'estructura en dos capítols que comprenen cinc articles i dues disposicions finals.

El capítol primer comprèn els articles primer, segon i tercer. L'article primer modifica la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, als efectes de la no aplicació a la SAREB del que preveu l'article 363.1.e) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

L'article segon modifica la Llei 1/2013, de 14 de maig, amplia el termini i el col·lectiu beneficiat de la suspensió dels llançaments. En aquest sentit, es prolonga la vigència de la suspensió dels llançaments per quatre anys més per a les persones que estiguin en supòsits d'especial vulnerabilitat quan en un procés judicial o extrajudicial d'execució hipotecària s'hagi adjudicat l'habitatge a qualsevol persona, no només al creditor o a un tercer que actuï a compte d'aquest, com ocorria en el text modificat. Al mateix temps, s'inclouen entre els col·lectius vulnerables les famílies monoparentals que tinguin un sol fill a càrrec. Finalment, augmenta el límit d'ingressos per poder-se beneficiar de la mesura, amb l'increment per cada fill a càrrec dins de la unitat familiar en 0,15 vegades l'IPREM per a les famílies monoparentals o en 0,10 vegades l'IPREM per a la resta de famílies.

L'article tercer modifica el Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, i amplia el tipus d'entitats financeres ja constituïdes que poden sol·licitar la seva transformació en bancs.

Per la seva banda, el capítol segon està constituït per l'article quart i l'article cinquè. L'article quart modifica la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública en establir el proveïment centralitzat per part de l'Estat de productes sanitaris diferents dels medicaments. Finalment, l'article cinquè preveu, amb la finalitat de protegir la salut pública, com a situació assimilada a accident de treball exclusivament per a la prestació econòmica d'incapacitat temporal del sistema de Seguretat Social els períodes d'aïllament o contagi de les persones treballadores com a conseqüència del virus de la COVID-19.

La disposició final primera manté el rang de les modificacions dutes a terme en el Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, i possibilita que en el futur es puguin modificar mitjançant un reial decret. La disposició final segona recull, per la seva part, l'entrada en vigor.

VI

L'adopció de mesures de caràcter econòmic mitjançant un reial decret llei ha estat avalada pel Tribunal Constitucional sempre que hi concorrin una motivació explícita i raonada de la necessitat –entenent com a tal que la conjuntura econòmica exigeix una resposta ràpida– i la urgència –assumint com a tal que la dilació en el temps de l'adopció de la mesura de què es tracti mitjançant una tramitació pel curs normatiu ordinari podria generar algun perjudici.

El reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3, i 189/2005, de 7 juliol, F 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereixen la via normal o el procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, més quan la determinació del procediment no depèn del Govern.

Com s'ha exposat, en aquest cas hi concorren circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que justifiquen l'aprovació d'aquest Reial decret llei que exigeix l'article 86.1 de la Constitució espanyola. En el moment actual segueix sent necessari fer front a la situació de les famílies que continuen patint l'adversitat econòmica, la qual cosa justifica les modificacions de la Llei 1/2013, de 14 de maig. El termini previst finalitza el 15 de maig de 2020, per la qual cosa recórrer al reial decret llei com a vehicle normatiu per ampliar aquest termini per quatre anys més està totalment justificat. Així mateix, la falta d'un ajust del llindar de vulnerabilitat des que es va aprovar la mesura el 2012 pot estar provocant el llançament injustificat de persones que en realitat formarien part d'aquest col·lectiu.

Igualment hi concorren aquestes circumstàncies en relació amb la introducció de la modificació de la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre. Una vegada transcorreguda una mica més de la meitat del termini per al qual es va crear la SAREB (el Reial decret 1559/2012, de 15 de novembre, estableix la seva durada en 15 anys, fins al 28 de novembre de 2027) i atenent el grau de desinversió assolit en el moment actual, i davant els riscos derivats d'un mercat com l'immobiliari amb un cert grau de volatilitat, es fa necessari evitar que la SAREB pugui arribar eventualment a estar en una causa legal de dissolució, la qual cosa impediria el desenvolupament normal de la seva activitat i, en definitiva, assolir en la seva totalitat els objectius per als quals va ser creada la societat. I, en particular, es podria veure frustrat el programa de promoció d'habitatge social que té previst desenvolupar en el curt termini, el desenvolupament i la implementació del qual té un marcat interès social en la situació del mercat immobiliari actual.

També hi concorren les causes d'extraordinària i urgent necessitat en el nou règim que estableix l'article tercer, la qual cosa permet una transformació i ampliació ordenada de les activitats de determinades entitats financeres i sucursals a Espanya davant el risc de falta d'acord sobre les relacions futures entre la Unió Europea i el Regne Unit. Aquesta disposició iguala el règim de transformació en bancs de cooperatives de crèdit, establiments financers de crèdit, societats de valors, entitats de pagament i entitats de diner electrònic. L'actual conjuntura econòmica amb una forta competència per atreure inversions i empreses en el context de la retirada de la Unió Europea del Regne Unit obliga a adoptar mesures amb caràcter immediat. La tramitació d'aquesta disposició mitjançant la via legislativa ordinària suposaria situar en desavantatge el sistema financer espanyol en un context amb riscos i oportunitats enfront dels països del nostre entorn. El Regne Unit és, a més, la primera destinació de la nostra inversió estrangera directa, molt concentrada en el sector financer, per la qual cosa la seva retirada podria afectar de manera notable el nostre sistema financer.

Pel que fa als articles quart i cinquè d'aquest Reial decret llei, en l'actual escenari de contenció i prevenció de la COVID-19 és urgent i necessari tallar l'epidèmia i evitar-ne la propagació per protegir la salut pública i l'actual indefinició de les baixes per aïllament o contagi als efectes de les prestacions econòmiques socials, atès que suposa un perjudici per als ciutadans i un risc per a la salut pública. Igualment, s'ha detectat que el desproveïment de productes necessaris per a la protecció de la salut constitueix un risc per a la salut pública, i cal assenyalar que hi ha raons sanitàries que justifiquen la urgent i extraordinària necessitat que preveu l'article 86.1 de la nostra Constitució, que fonamenten la modificació que preveu l'article quart de la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril.

Així mateix, l'extraordinària i urgent necessitat d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, suposa una

ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC de 30 de gener de 2019, Recurs d'inconstitucionalitat núm. 2208-2019), centrades en el compliment de la seguretat jurídica, la protecció dels col·lectius especialment vulnerables de la nostra societat i la salut pública. Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4; 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

Cal assenyalar també que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

Els motius exposats justifiquen complidament la concurrència dels requisits constitucionals d'extraordinària i urgent necessitat, que habiliten el Govern per aprovar el present Reial decret llei dins del marge d'apreciació que, en qualitat d'òrgan de direcció política de l'Estat, li reconeix l'article 86.1 de la Constitució. Hi concorren també les notes d'excepcionalitat, gravetat i rellevància que fan necessària una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per a la tramitació parlamentària d'una llei, sigui pel procediment ordinari o bé pel d'urgència (STC 68/2007, FJ 10, i 137/2011, FJ 7).

VII

Aquest Reial decret llei respon als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència, tal com exigeix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Pel que fa als principis de necessitat i eficàcia, aquest Reial decret llei és l'instrument òptim per mantenir el nivell de protecció dels deutors hipotecaris que estan en situació de vulnerabilitat que, davant la impossibilitat de complir les seves obligacions de pagament, van ser demandats pels seus creditors i van ser desposseïts de la propietat del seu habitatge. En efecte, en tots aquests casos, la necessitat que puguin continuar habitant el que va ser el seu habitatge fa imprescindible que es prolongui la paralització dels llançaments i s'ajusti el llindar de vulnerabilitat. Així mateix, també és l'instrument òptim en relació amb la modificació de la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, atès que és necessària per a la consecució de l'objectiu fonamental de la SAREB. Finalment, també ho és en relació amb la modificació de la disposició addicional quarta del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, ja que és necessària per eliminar un obstacle idiosincràtic de la normativa nacional que dificulta la transformació en bancs, que s'ha constituït en un element de competitivitat en un context global. La necessitat i l'eficàcia de la modificació de la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, es revela en la mesura que s'ha detectat que el desproveïment de productes necessaris per a la protecció de la salut constitueix un risc per a la salut pública en l'escenari actual de contenció i prevenció de la COVID-19 i es proposa una mesura puntual i concreta per pal·liar aquesta situació. Finalment, a través d'aquest mecanisme normatiu es pot atendre la necessitat d'assimilar de manera excepcional com a accident de treball els períodes d'aïllament o contagi de les persones treballadores com a conseqüència del virus de la COVID-19 als efectes de gaudir de la prestació econòmica d'incapacitat temporal del sistema de Seguretat Social.

Quant al principi de proporcionalitat, es tracta d'una modificació puntual, precisa i clara de cinc aspectes que requereixen respectivament una acció normativa immediata a fi de garantir la protecció dels col·lectius vulnerables, el manteniment de l'activitat de la SAREB, la transformació ordenada de les activitats d'entitats financeres en el context de la sortida del Regne Unit de la Unió Europea i garantir la salut pública en el context generat per la COVID-19 mitjançant la millor alternativa possible. Cal destacar també que, respectant el principi de proporcionalitat, pel que fa a la modificació del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, s'ha optat precisament per modificar el Reial decret en lloc d'elevat el rang, i dur a

terme l'alteració mínima imprescindible del règim actual en què el Reial decret esmentat és el que regula els aspectes més substantius de l'autorització d'entitats de crèdit.

Quant al principi de seguretat jurídica, aquest Reial decret llei estableix la regulació mínima imprescindible per al compliment dels seus fins, és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, tant nacional com de la Unió Europea i no imposa càrregues administratives innecessàries o accessòries. Les modificacions que s'introdueixen en la normativa d'entitats de crèdit i de protecció dels deutors hipotecaris permeten generar un marc normatiu estable, integrat i clar.

Quant al principi de transparència, la norma està exempta dels tràmits de consulta pública, audiència i informació pública que no són aplicables a la tramitació i aprovació de decrets llei. Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquest Reial decret llei no imposa cap càrrega administrativa addicional a les que ja hi havia amb anterioritat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la vicepresidenta tercera del Govern i ministra d'Assumptes Econòmics i Transformació Digital, i dels ministres de Sanitat i Inclusió, Seguretat Social i Migracions i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 10 de març de 2020,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures en matèria econòmica

Article primer. *Modificació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

L'apartat 3 de la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, queda redactat de la manera següent:

«3. Aquesta societat s'ha de constituir per un període de temps limitat, que s'ha de determinar reglamentàriament, i no li és aplicable el que disposen els articles 348 bis i 363.1.e) de la Llei de societats de capital. Així mateix, reglamentàriament es pot determinar o, si s'escau, atribuir al FROB la determinació de l'import inicial de capital social i la prima d'emissió.»

Article segon. *Modificació de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.*

U. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 1 de la Llei 1/2013, de 14 de maig, queda redactat de la manera següent:

«1. Fins que no hagin transcorregut onze anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no és procedent el llançament quan en un procés judicial o extrajudicial d'execució hipotecària s'hagi adjudicat al creditor, o a qualsevol altra persona física o jurídica, la residència habitual de persones que es trobin en els supòsits d'especial vulnerabilitat i en les circumstàncies econòmiques que preveu aquest article.»

Dos. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 1 de la Llei 1/2013, de 14 de maig, queda redactada de la manera següent:

«b) Unitat familiar monoparental amb almenys un fill a càrrec.»

Tres. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 1/2013, de 14 de maig, queda redactada de la manera següent:

«a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no superi el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues. Aquest límit és de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en els supòsits que preveuen les lletres d) i f) de l'apartat anterior, i de cinc vegades aquest indicador en cas que l'executat sigui una persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental o amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o una persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapaciti acreditadament la persona o el seu cuidador per dur a terme una activitat laboral. El límit definit per a cada cas s'incrementa per cada fill a càrrec dins de la unitat familiar en:

- i. 0,15 vegades l'IPREM per a les famílies monoparentals;
- ii. 0,10 vegades l'IPREM per a la resta de famílies.»

Article tercer. *Modificació del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.*

La disposició addicional quarta del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Autorització per a la transformació en bancs de societats ja constituïdes.*

L'autorització per a la transformació en un banc es pot atorgar a societats ja constituïdes únicament quan es tracti de cooperatives de crèdit, establiments financers de crèdit, societats de valors, entitats de pagament i entitats de diner electrònic.

Per obtenir l'autorització és necessari complir els requisits que preveu el títol I, capítol I d'aquest Reial decret, però en relació amb l'article 4.b), s'entén complert sempre que la suma del patrimoni net resultant del balanç corresponent a l'any anterior a la sol·licitud de transformació, que necessàriament ha d'estar auditat, i de les aportacions en efectiu arribi a 18 milions d'euros.

A més, en l'autorització es pot dispensar del compliment de les limitacions temporals que preveu l'article 8.»

CAPÍTOL II

Mesures per a la protecció de la salut pública

Article quart. *Modificació de la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública.*

Es modifica l'article quart de la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, que queda redactat de la manera següent:

«Article quart.

Quan un medicament, un producte sanitari o qualsevol producte necessari per a la protecció de la salut estigui afectat per dificultats de proveïment excepcionals i per garantir-ne una millor distribució, l'Administració sanitària de l'Estat, temporalment, pot:

- a) Establir el subministrament centralitzat per l'Administració.

b) Condicionar la seva prescripció a la identificació de grups de risc, realització de proves analítiques i diagnòstiques, emplenament de protocols, enviament a l'autoritat sanitària d'informació sobre el curs dels tractaments o a altres particularitats semblants.»

Article cinquè. *Consideració excepcional com a situació assimilada a accident de treball dels períodes d'aïllament o contagi de les persones treballadores com a conseqüència del virus de la COVID-19.*

«1. Per tal de protegir la salut pública, es consideren, amb caràcter excepcional, situació assimilada a accident de treball, exclusivament per a la prestació econòmica d'incapacitat temporal del sistema de Seguretat Social, els períodes d'aïllament o contagi de les persones treballadores provocat pel virus de la COVID-19.

2. En tots dos casos la durada d'aquesta prestació excepcional està determinada pel comunicat de baixa per aïllament i l'alta corresponent.

3. Pot causar dret a aquesta prestació la persona treballadora per compte propi o d'altri que estigui en la data del fet causant en situació d'alta en qualsevol dels règims de la Seguretat Social.

4. La data del fet causant és la data en què s'acordi l'aïllament o la malaltia del treballador, sense perjudici que el comunicat de baixa s'expedeixi amb posterioritat a aquesta data.»

Disposició final primera. *Salvaguarda del rang de certes disposicions reglamentàries.*

Es manté el rang de la disposició addicional quarta del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, modificada per l'article tercer d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de març de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN